

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/528/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513242311
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1513242311.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a členov senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a JUDr. Blanky Podmajerskej vo veci starostlivosti o maloletú B. A., E.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, dieťa rodičov: matky - A.. O. A., E.. XX.XX.XXXX, J. I. I., Š. X, a otca - X. A., E.. XX.XX.XXXX, J. I. I., W. XX, zast. Zuzanou Kovalčíkovou, nar. 03.03.1984, bytom Spišské Hanušovce 131, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloletú, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 28.08.2014 č.k. 20P/63/2014-280, jednohlasne (pomerov hlasov 3:0), takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa m e n í tak, že návrh matky na zvýšenie výživného sa z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 28.08.2014 č.k. 20P 63/2014-280 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej B. A. E.. XX.XX.XXXX zo sumy XXX € na sumu XXX € mesačne od 01.09.2013. Zročné výživné za obdobie od 01.09.2013 do 31.08.2014 vo výške XXX € povolil otcovi splácať XX € mesačných splátkach spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia. Vo zvyšku návrh matky zamietol. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 17C/13/2009-205 zo dňa 09.05.2012, v spojení s opravným uznesením zo dňa 07.09.2012 č.k. 17C/13/2009-214 vo výroku o výživnom na maloletú. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa takto rozhodol, keď na základe vykonaného dokazovania zameraného na zistenie odôvodnených potrieb maloletej, ako aj zárobkových možností a schopností a majetkových pomerov rodičov, s následnou väzbou na vyhodnotenie zmeny pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný. Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa preukázanú zmenu pomerov na strane maloletej od 01.09.2013, kedy začala navštevovať 5. triedu ZŠ, prestúpila teda na 2. stupeň školského vzdelávania. Uvedený prestup na 2. stupeň základnej školy súd hodnotil ako podstatný nárast nákladov. Náklady maloletej súvisiace s jej školskou činnosťou mal riadne preukázané a potvrdené školou, ktorú maloletá navštevuje. Matka v konaní preukázala i ďalšie zvýšené náklady maloletej súvisiace s tým, že nosí zubný strojček. Určené výživné vo výške XXX euro mesačne považoval súd prvého stupňa za primerané aj zisteným zárobkovým pomerom na strane rodičov. Na argumenty otca o jeho nepriaznivej finančnej situácii neprihliadol, mal za to, že otec si musí svoju vyživovaciu povinnosť riadne plniť ako prvoradú povinnosť, nemôže ju prenášať na druhého rodiča, v danom prípade na matku, rovnako podotkol, že výživné na maloleté dieťa má prednosť pred všetkými ostatnými výdavkami otca. Pokiaľ otec v konaní tvrdil, že si hľadá prácu aj ako zamestnanec, žiadnu snahu v tomto smere nepreukázal. Rovnako otec nepreukázal svoju zdravotnú, odbornú alebo

inú neschopnosť zadovážiť si dostatočný príjem na to, aby si svoju vyživovaciu povinnosť mohol riadne plniť. Vec právne posúdil podľa § 62 ods. 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zák. o rodine, o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletej, ktorý navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť, návrh matky ako nedôvodný zamietnuť. Mal zato, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil jeho majetkové pomery, aj celú jeho životnú situáciu. Súd nesprávne posúdil najmä jeho príjem, ktorý vyčíslil na sumu XXX €. Uvedená suma, z ktorej súd vychádzal predstavuje príjem z podnikateľskej činnosti, avšak bez odrátania nákladov na podnikanie, po ich odrátaní jeho príjem predstavuje sumu XXX € mesačne. Zdôraznil, že jeho príjmy z podnikateľskej činnosti klesajú, chce ukončiť podnikateľskú činnosť, má však len základné vzdelanie, je pre neho náročné nájsť si dobre platenú prácu. Zároveň poukázal na to, že v súčasnej dobe nežije v domácnosti so žiadnou inou osobou, preto znáša náklady na domácnosť sám. V tomto smere sa jeho situácia oproti roku 2012 zmenila. Pokiaľ ide o majetkové pomery, je pravdou, že si zakúpil malý rodinný dom v A. v hodnote XX.XXX €, išlo o prostriedky z dedičského konania, týmto spôsobom sa pokúsil riešiť svoju bytovú otázku, nakoľko do tohto času býval v nehnuteľnostiach, ktoré si odplatne prenajímal. Súd prvého stupňa v konaní skúmal aj majetkové pomery na strane matky, tieto však nesprávne vyhodnotil, keďže matka po skončení rodičovskej dovolenky má príjem X.XXX €, poberá rodinné prídavky na maloletú vo výške XX,XX €, ako aj príspevok na maloletú B., ku ktorej má vyživovaciu povinnosť vo výške XXX €. V spoločnej domácnosti žije aj druh matky, príjem ktorého je X.XXX €, matka spolu s druhom nadobudla 3-izbový byt, hodnota ktorého dosahuje cca XX.XXX €, ktorého je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1. Na strane matky teda došlo k výraznej zmene pomerov, keď po rodičovskej dovolenke od 01.12.2013 nastúpila do zamestnania, čím výrazne stúpol jej príjem. Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane maloletej, podľa jeho názoru u nej nedošlo k zmene pomerov maloletá naďalej pokračuje v štúdiu na základnej škole, nakoľko pre nedostatok miesta sa nedostala na 8-ročné gymnázium, nezmenil sa ani jej zdravotný stav navštevuje síce čelustnú ortopédiu, avšak výdavky na túto starostlivosť nepresiahli v roku 2014 sumu XX €. Maloletá v súčasnosti nenavštevuje žiaden krúžok a jej nástupom na 2. stupeň základnej školy sa jej výdavky súvisiace so školou nezmenili. Pokiaľ súd prvého stupňa v rozhodnutí uvádzal ust. § 75 ods. 1, § 78 Zákona o rodine, z týchto pri rozhodovaní dôsledne nevychádzal, keďže mal prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak aj tieto môžu byť v zmysle uvedených zákonných ustanovení dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti len vtedy, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku o určení výživného, t.j. roku 2012. Pri rozhodovaní o zmene výživného preto je potrebné porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného na základe spoľahlivých

a úplných výsledkov dokazovania. V danej veci súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o zmene rozsahu vyživovacej povinnosti založil na závere, že na strane maloletej došlo k podstatnej zmene pomerov, uvedená zásadná zmena pomerov však z vykonaného dokazovania nevyplývala.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník a matka maloletej, ktorí zhodne navrhli rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., s verejným vyhlásením rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Za zmenu pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia pritom treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane maloletých detí, alebo rodičov. Úlohou súdov pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 2, 4, 5, § 73 ods. 1 Zákona o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov.

V danej prejednávanej veci súd prvého stupňa postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb maloletej ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, na výživu ktorých je maloletá plne odkázaná a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov, porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určovanie výživného, t.j. v čase rozhodovania Okresného súdu Bratislava III rozsudkom zo dňa 09.05.2012, v spojení s opravným uznesením zo dňa 09.07.2012, č.k. 17C/13/2009-214. So záverom ku ktorému dospel, sa však odvolací súd nestotožnil. Súd prvého stupňa v danej veci po vykonanom dokazovaní konštatoval zmenu pomerov na strane maloletej od 01.09.2013 prestupom na 2. stupeň základnej školy, ktorú skutočnosť vyhodnotil ako podstatnú zmenu pomerov v zmysle nárastu odôvodnených potrieb maloletej a premietol ju do výšky výživného. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa uvedený prestup z 1. stupňa na 2. stupeň základnej školy, t.j. zo 4. ročníka do 5. ročníka základnej školy, bez ďalšieho za zmenu pomerov v rozsahu majúcom vplyv na určenie výšky výživného nepovažoval. Je pravdou, že matka v konaní preukázala, že v septembri 2013 platila poplatky, ako aj kupovala školské pomôcky, čo je bežné v súvislosti so začiatkom každého školského roku, v konaní však nepreukázala taký nárast finančných výdavkov a tieto nevyplývajú ani zo súpisu nákladov vypracovaných ZŠ M. X, I., ktorý by zakladal konštatovanie o podstatnej zmene pomerov na strane maloletej. K nárastu potrieb maloletej nedošlo podľa názoru odvolacieho súdu ani v súvislosti so zubným strojčekom maloletej, keďže maloletá čelustného ortopéda navštevuje od roku 2011, pričom podľa dokladov čelustného ortopéda poplatky v súvislosti so zubným strojčekom od roku 2011 klesajú a od septembra 2013 do rozhodnutia súdu predstavujú sumu XX €. Odvolací súd zároveň považuje za potrebné uviesť, že nespochybňuje, že doposiaľ určené výživné XXX € mesačne nepokrýva odôvodnené potreby maloletej, v danom konaní predmetom ktorého je zmena výšky výživného však podstatnou skutočnosťou pre zmenu rozhodnutia o výživnom je preukázanie zmeny pomerov a to zmeny, ktorá sa podstatnejším spôsobom prejavuje v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase rozhodovania o určení výživného. Na strane maloletej od rozhodnutia súdu o určení výživného rozsudkom zo dňa 09.05.2012, v spojení s opravným uznesením zo dňa 09.07.2012 takúto zmenu pomerov odvolací súd nezistil. Rovnako ju nezistil ani na strane otca, príjem ktorého od roku 2012 sa nezmenil. Jedinou zmenou, v konaní zistenou, je zmena pomerov na strane matky, ktorá po skončení rodičovskej dovolenky v decembri 2013 nastúpila do zamestnania a jej príjem je X.XXX,XX €, pri nezmenenom počte vyživovacích povinností.

Vyhodnotiac všetky uvedené zistené skutočnosti, odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom nedošlo na strane maloletej k zmene pomerov v rozsahu, ktorý by podstatným spôsobom mal za následok nárast potrieb maloletej a ktorý z uvedeného dôvodu by bolo možné v zmysle § 62 ods. 1, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zák. o rodine premietnuť do výšky výživného. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil a návrh matky ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.